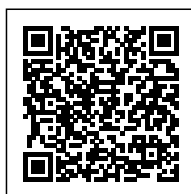

SÁNG NAY TÔI ĐI PHÓNG SINH

Sáng nay tôi đi phóng sinh - Trên đường về bỗng dưng tôi ảm lòng là lạ, một cảm giác gì đó cứ quanh quẩn trong đầu, tôi cảm thấy vui hơn mọi ngày, một niềm vui trong lặng. Và không quên hẹn con bạn, mỗi tháng khi có lương, dành một ít tiền ra đây thả cá nữa nghe!

Tác giả: **Kim Thị Thu**

Trường Tiểu học Kim Hòa B, Kim Hòa, Cầu Ngang, Trà Vinh

Như đã hẹn trước, sáng nay tôi với con bạn thân cùng nhau ghé qua hàng cá, mỗi đứa sẽ mua một ít cá để thả. Chúng tôi chỉ mua trong khả năng của mình có thể, không nhiều cho lắm do

cuộc sống chúng tôi chỉ đủ ăn, đủ mặc cho nên chỉ có thể nhín một ít tiền để cứu một vài sinh mạng đang thoi thóp chờ chết. Và vì chúng tôi đã được nghe pháp rằng của bố thí không bằng cái tâm bố thí...

Sau một hồi loay hoay hỏi giá, cân đếm mỗi đứa tùm được một bọc đi ra. Tôi mua được hai con cá lóc hơn một kí, con bạn thì vớt được một kí cá kèo, hai đứa xuất phát ra ngoài cổng sâu tuốt trong đường đāl vào ruộng đã được người quen chỉ dẫn. Họ nói thả ở đây ít ai qua lại sẽ không có người phát hiện mà chờ vớt như vậy sẽ an toàn cho vật phóng sinh, chứ cái cảnh vừa thả xong đã có người khác bắt lên cũng buồn lòng lắm.

Vừa cứu nó từ bên kia mới thả xuống thì đã bị bắt trở lại. Con người ta cũng thiệt là...Cuộc đời có những điều u mê quá sức tưởng tượng.

Hình ảnh chỉ mang tính chất minh họa. Nguồn: St

Bước chân lẩn lẩn xuống bờ gần giáp mí nước, trước khi thả con bạn nó lằm bằm trong miệng gì đó mà tôi nghe không rõ. Tôi chỉ biết xuống gần mí nước rồi mở miệng bọc thả cá ra rồi với theo một câu : đi an lành bạn nhé ! Hai con cá vừa gặp nước đã lượn mình một vòng rồi biến mất chỉ còn lằn sóng nhỏ trên mặt nước rề đôi.

Nhỏ bạn cũng thế, nó từ từ trút đàn cá kèo xuống nước nghe lồm bồm từng hồi, mấy chú cá kèo nuôi chắc là vì chưa quen môi trường nước tự nhiên nên cứ lẩn quẩn dưới đám lục bình. Một vài con cứ ngoi lên rồi hụp xuống gần chỗ chúng tôi còn những con khác đang thả mình theo dòng nước hết gần rồi lại xa.

Con nằng chín giờ đang leo qua ngọn bần, những vạt nằng trong trẻo chiếu thẳng phía sau lưng chúng tôi, nằng in dài trên mặt nước và loang loáng, nhấp nhô theo từng đợt sóng lăn tăn. Lục bình từ đâu kết lại thành một mảng dày đặc và xanh ngắt, những bông tím thi nhau chĩa thẳng lên trời như đang cố khoe lấy cái sắc màu kiêu diễm trên cái hình hài mộc mạc, chân quê. Thả xong mẻ cá chúng tôi không vội về mà ngồi lại bên bờ cống.

Ngồi nhìn trời xanh thăm thẳm trên cao, những áng mây vội vàng theo gió cuốn mà thả mình trong sự yên ắng của miền quê thanh bình. Lòng trở nên lắng dịu lạ thường. Tôi buột miệng:

- Ê, lúc nầy mầy lằm bằm gì trong miệng vậy ? Mầy nói chuyện với cá hả ? Hì

Hình ảnh chỉ mang tính chất minh họa. Nguồn: St

- Ủa...mày không biết gì sao ? Trước khi phóng sinh mình phải Quy y cho con vật và niệm A Di Đà Phật. Đó là tác ý như vậy, chứ thực ra trong Kinh sách Phật giáo không có chuyện đó, vì con vật không có chính tư duy như con người, nên đâu có hiểu quy y là gì. Nhưng cứ tác ý vậy, cho chúng nó được Quy y Tam bảo và được nghe danh hiệu Phật để không đọa lạc trong sáu nẻo luân hồi.

- À...thì ra là vậy, nhưng hồi nầy tao không có làm mà chỉ niệm một câu A Di Đà Phật rồi thả chúng thôi !

- Chắc không sao đâu, đạo Phật chủ về tâm mà. Nhưng lần sau mày phải nhớ làm đó nghe, biết mà không làm mới có tội. Hì...

Rồi hai đứa cùng cười, nhìn xuống dòng nước mấy bạn cá kèo còn đó không biết chúng có nghe được câu chuyện của chúng tôi không mà đôi mắt đăm đăm không rời. Đến giờ phải về, tôi cầm cái cây quậy quọ đuổi chúng ra xa bờ. Trên đường về bỗng dưng tôi ấm lòng là lạ, một cảm giác gì đó cứ quanh quẩn trong đầu, tôi cảm thấy vui hơn mọi ngày, một niềm vui trong lặng. Và không quên hẹn con bạn, mỗi tháng khi có lương, dành một ít tiền ra đây thả cá nữa nghe!

Tác giả: **Kim Thị Thu**

Trường Tiểu học Kim Hòa B, Kim Hòa, Cầu Ngang, Trà Vinh